

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 595/2026
27.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба поверења из члана 261. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милића Констатиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Смедереву К.бр.254/2023 од 10.11.2025. године и КВ број 573/25 од 30.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2026. године, једногласно, донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милића Констатиновића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Смедереву К.бр.254/2023 од 10.11.2025. године и КВ број 573/25 од 30.01.2026. године и предмет враћа Основном суду у Смедереву на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Смедереву К.бр.254/2023 од 10.11.2025. године окривљеном АА из буџетских средстава исплаћен је износ од укупно 333.037,00 динара. У преосталом износу, од досуђених 333.037,00 динара на име трошкова кривичног поступка које је окривљени имао пред Основним судом у Смедереву, па до траженог износа трошкова које је окривљени имао за заступање од стране браниоца пред Основним судом у Смедереву, захтев браниоца одбијен је као неоснован. Истом пресудом Основни суд у Смедереву огласио се стварно ненадлежним за доношење одлуке о захтеву браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка насталих пред Вишим тужилаштвом у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције и пред Основним јавним тужилаштвом у Смедереву.

Решењем Основног суда у Смедереву КВ број 573/25 од 30.01.2026. године одбијена је жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Смедереву К број 254/23 од 10.11.2025. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Милић Констатиновић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеном досуди износ тражених трошкова.

Врховни суд је, на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милића Констатиновића је основан.

Основано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да су побијаним решењима повређене одредбе члана 261. став 1. и 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП у вези са Тарифним бројем 3. став 1. и 2, 5. став 1. тачка 7. и 80. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, на који начин је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, бранилац окривљеног истиче да суд супротно одредбама ЗКП, окривљеном није признао трошкове кривичног поступка који су настали пред Вишим тужилаштвом у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције и пред Основим јавним тужилаштвом у Смедереву, оглашавајући се стварно ненадлежним за поступање у овом делу, те налазећи да трошкови кривичног поступка у овом делу треба да падну на терет органа пред којим су се предузимале одређене радње.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је одредбом става 2. тачка 7) истог члана, између осталог, прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП прописано је да поједини изрази употребљени у овом законуку имају следеће значење: „поступак“ је предистражни поступак и кривични поступак.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. Тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и

пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Како је према одредби члана 261. став 1. ЗКП прописано да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП да „поступак“ обухвата предистражни и кривични поступак, те како трошкове поступка исплаћује орган поступка, а у конкретном случају поступак је окончан доношењем решења Основног суда у Смедереву К.бр.254/23 од 29.07.2023. године којим је на основу члана 497. у вези члана 52. ЗКП обустављен поступак против окривљеног за продужено кривично дело злоупотреба поверења из члана 261. став 3. у вези става 1. КЗ и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, то је стога управо суд као орган поступка у обавези да исплати све настале трошкове, па и оне који су настали пред тужилаштвом. Самим тим, неправилна је одлука суда којом се огласио стравно ненадлежним за доношење одлуке о захтеву браниоца окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка насталих пред тужилаштвом.

Поред наведеног, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног се истиче да ће у случају одлагања главног претреса окривљени сам сносити трошкове кривичног поступка без обзира на исход, уколико је претрес одложен његовом кривицом, али уз неопходан услов да се о скривљеним трошковима донесе посебно решење у смислу члана 236. став 2. ЗКП.

Из списка предмета прозилази да окривљеном нису признати трошкове на име приступа на неодржане главне претресе дана 13.10.2023. године, 04.12.2023. године и 02.04.2025. године јер бранилац окривљеног није послао медицинску документацију за окривљеног, већ је приступио на главни претрес на који начин је сам проузроковао трошкове кривичног поступка.

Одредбом члана 263. став 1. ЗКП је предвиђено да ће окривљени, без обзира на исход кривичног поступка, сносити трошкове свог довођења, одлагања доказне радње или главног претреса и друге трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом, као и одговарајући део паушалног износа, а ставом 2. истог члана прописано је да се о трошковима из става 1. овог члана доноси посебно решење, осим ако се о трошковима које сноси окривљени решава у одлуци о главној ствари.

По налажењу Врховног суда, у случају одлагања главног претреса окривљени ће сам сносити трошкове кривичног поступка без обзира на исход кривичног поступка уколико је претрес одложен његовом кривицом, али уз неопходан услов да се о скривљеним трошковима, у смислу члана 263. став 2. ЗКП донесе посебно решење, које је у овом поступку изостало, имајући у виду да у списима предмета не постоји решење којим је одлучено о кривици окривљеног за одлагање, у конкретном случају, рочишта за главни претрес дана 13.10.2023.године, 04.12.2023. године и 02.04.2023. године.

Одбијајући да накнади трошкове поступка за означене главне претресе, у ситуацији када није донето посебно решење да је окривљени скривио те трошкове, суд је

повредио закон, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца и указује.

Надаље, по налажењу овога суда, како је Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 43/2023, 56/2025) изричито прописано у Тарифном броју 3. став 2. да за присуствовање главним претресима, рочиштима или седницама већа, поред награде за одбрану, адвокату припада и награда у износу од 100 поена за сваки започети сат, рачунајући од времена када је почетак главног претреса, рочишта или седнице већа био заказан. то је самим тим неправилан закључак судова да окривљеном не припада награда за сваки започети сат.

Такође, браниоцу припада и награда за разгледање или разматрање списка предмета, прописана сходно Тарифном броју 80. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 43/2023, 56/2025), као и трошкови на име састава жалбе против решења о трошковима сходно Тарифном броју 5. став 1. тачка 7.

Због учињене повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, укинуо побијана решења и предмет вратио првостепеном суду, на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката и донети правилну и закониту одлуку.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног указује да су исплаћени трошкови за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, накнада за превоз сопственим возилом и путарине износили више него што је суд досудио, на који начин се суштински оспорава висина исплаћених трошкова, а самим тим и утврђено чињенично стање, а што не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, па се Врховни суд није ни упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.